Tef

— BEYLERİM PAŞALARIM, 3 GÜN MÜ DESEM, 3 HAFTA MI DESEM, 3 AY MI DESEM SİZLERE UZUUUUN BİR YOL GÖRÜNÜYOR.

TAM BİR SÜKÛNA KAVUŞMAK MI İSTİYORSUNUZ?

O halde

gürültüyü kesinde KAFAMIZI DİNLEYELİM

ELİM BİR ZİYA

YUSUF ZİYA —

HİÇ BİR İŞTE DİKİŞ TUTTURAMADIM DİYE ÜZÜLMEYİNİZ

DIKER

DİKİŞ MAKİNALARI İSTEDİĞİNİZ DİKİŞİ DİKMEZSE BEN DİKERİM

LONDRA - VİYANA YÜKSEK TERZİLİK OKULU MEZUNU ARİF TEYEL

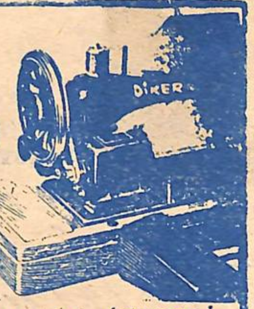

ARTIK NE DESENİZ BOŞ!...

Çünkü

kutudaki çikolataları ben boşalttım.

TEOMAN

TRAMVAY FİRENİ

- ALINACAK -

yaptığım reçel kavanozunu Heybeli ada iskelesinde cilâlamak ve hardal şişesine tren bileti almak ve bu konuda yazılan elektrik faturasına 120 liralık hasır şapka giydirerek bundan hasıl olacak sürahiyi trikotaj nakinesinde fırçalamak ve üstüne serpeceğim ütü asansörünü haşlamak için bir kilo tramvay alınacaktır.

MÜRACAAT

AKIL HASTANESİ

PROGRAM ŞEFİ SALİH ŞOK

AVRUPA ve AMERİKAYA

Hiç gittiniz mi?

BEN GİTTİM ÇOK BEYENDİM

GEZENLER TURİZM Şti. sizinle hep birlikte gezer

HAZIRLAYAN: SUAVİ SÜALP

Her gün Bir Kapsül yutuyormuş.

TEVEKKELİ DEĞİL AV TÜFEĞİMİN KAPSÜLLERİ ORTADAN KAYBOLUYOR

OLD KAPSÜLLERİ

Hem avınızın hem karınızın işine yarar

MEVSİM SONU DOLAYISIYLA

havalar serinledi

SELÂMİ

KARISI İCLÂLE

Öyle ne düşünüyorsun Canım?.. dedi

İCLÂL İÇLİ BİR SESLE HİÇ BİR ŞEY diye cevap verdi

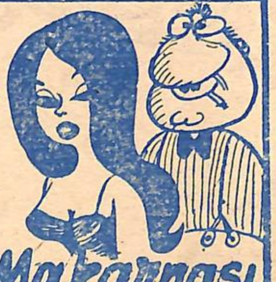

Hiçbirşey Makarnası

Her Kadının idealidir. Şişmanlatmaz hiç bir şey yapmaz.

HİÇBİRŞEY HİÇBİRŞEYİN YERİNİ TUTAMAZ

Tef

HAFTALIK MİZAH GAZETESİ

Her hafta Çarşamba günleri çıkar.

YAZARLAR

Adnan Tahir
Adnan Veli
Alplâçin
Aziz Nesin
Bedîi Faik
Bülent Oran
Çetin Altan
İlhan Engin
Haldun Taner
Halit Kıvanç
Melih Cevdet Anday
Orhan Boran
Reşat Ekrem Koçu
Rifat Ilgaz
Selâmi İzzet Sedes
Suavi Süalp
Yalçın Kaya
Zahir Güvemli

KARİKATÜRCÜLER

Ali Ulvi Ersoy
Altan Erbulak
Ayhan Başoğlu
Bedri Koraman
Eflâtun Nuri Erkoç
Ferit Öngören
Ferruh Doğan
Mustafa Eremektar (Mıstık)
Nehar Tüblek
Oğuz Aral
Öktemer Köksal
Şadi Dinççağ
Semih Balcıoğlu
Sinan Bıçakçıoğlu
Suat Yalaz
Tekin Aral
Tonguç
Turhan Selçuk
Yalçın Tüzecan
Yüksel Ünsal

★

KLİŞELER
AR KLİŞE ATÖLYESİ

★

KAPAK BASKI
AR-EL MATBAASI

★

DİZGİ VE TERTİP
HER GÜN MATBAASI

★

BASKI
ŞEHİR MATBAASI

★

Fiatı 100 kuruştur.

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazıişleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumi Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon : 27 34 40
«Gazetemiz Basın Ahlâk Yasasına uymayı taahhüt eder.»

CİLT : 1 ★ 14 EYLÜL 1960 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 13

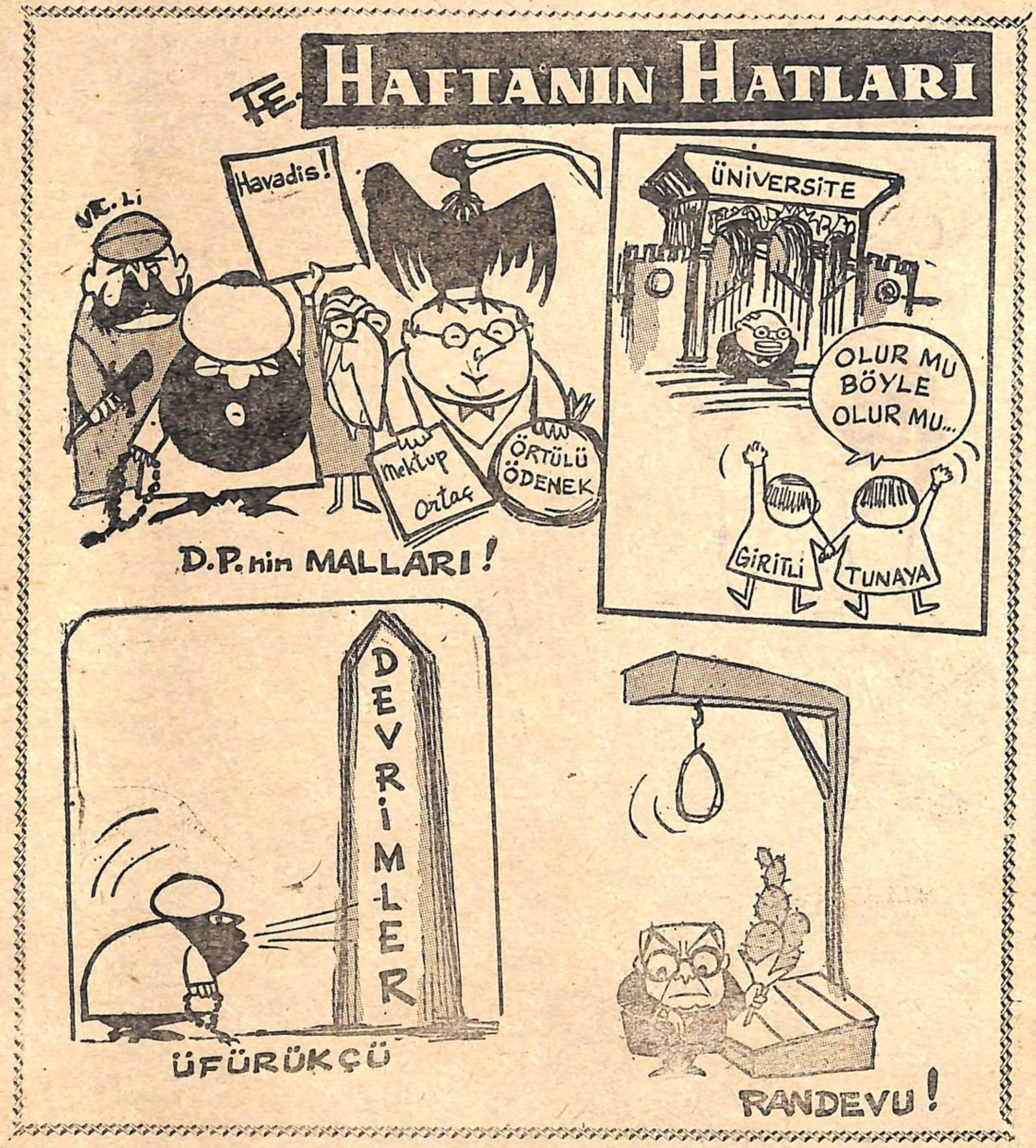

Başyazı

D.P. Malları!

Ankara sulh ceza mahkemesi, D. P. nin mallarına el konmasına karar verdi. Bu, binalara, masalara, koltuklara, camlara çerçevelere karşıdır. Ya D. P. nin öbür malları?.. Köy kahvesinde kirli dişlerini bir süpürge çöpüyle karıştırırken yanındakine «Beyefendi» sinin beyaz küheylanı üstünde her cuma vakti Yassıadadan havalanıp Eyüp Sultanda namaza yetiştiğini söyliyen yobazdan, «Eeee... dur bakalım, yakında neler olur neler» umudu içinde elinde tuttuğu oyun kağıdındaki papazda Bayarı gören eski nüfuz komisyoncusuna kadar, ya asıl tehlikeli D. P. malları? Onlar henüz meydandadır ve hiç bir mahkemenin ayyıldızlı dosyaları arasına sokulmamışlardır.

Kahveci güzeli masalındaki eşyayı dillendiren sihir, yurda bir lanza sokulabilse, el konan her masanın, her levhanın, her kasanın ve çekmecenin kahkahası herhalde ayyuka çıkardı:

— Ben il merkezinin boş kasasıyım. Çelikten yapıldım. Kilidim şifrelidir. Hahhahhaaa.. beni alınız ha? İyi ama, ben kendi kendime dolup boşalamazdım ki... Beni doldurup boşaltanların pek çoğu, şimdi ya Milli Birlikçi oldular, yahut da çubuklarını yakıp evlerinde oturuyorlar. Asıl mal ben miyim, yoksa onlar mı?..

— Ben de bucak merkezinin levhasıyım. Bütün varlığım bir buçuk metrelik bir teneke ile yarım kutu boyadan ibarettir. Hahhahaaa. Gerçi alnımda D. P yazılı ama, kalemlerini 26 Mayıs akşamına kadar, çirkefe batırarak aynı damgayı alınlarına yazmış olan beslemeler kadar da mı? Pekiy şimdi onlar nerede?..

Evet, 27 Mayısı C. H. P. ye hiç deydirmiyelim titizliği ve telâşı içinde çırpınılırken D. P. geldi, C. H. P. yi uğurlamak üzere açılmış kapıyı, kendisini karşılamak üzere açılmış gibi gördü ve göstermeğe kalkıştı!.. Şimdi il merkezindeki düdüklü saat elimizdedir, ama il teşkilâtındaki düdüklü kalem gene yazıp çiziyor!.. Depolardaki, ardiyelerdeki hoparlörlerin teneke gövdelerine el koyduk, ama onları on yıl, bangır bangır bağırtan nefesler ve sesler, şimdi yeni türkülerini çoktaan yaymanın yolunu buldular!..

On yıl boyunca memleket soyuldu mu? soyuldu. On yıl boyunca Adalet bozuldu mu? Bozuldu. Bankalardan, devlet işletmelerine kadar her yere politika dalaverası, nüfuz simsarlığı sürüldü mü? sürüldü. Hazine tam takır mıydı? Tam takırdı!.. Pekiy.. Lûtfen bir kâğıt kalem alır mısınız? D. P. çetesinin 772 bin kilometre karelik bir toprak üzerinde on yılda yaptığı soygunları ve rezaletleri, sadece Yassıadanın bir köşesine büzülmüş elebaşılar ve Balmumcu çiftliği ile Sarıkışlanın birer koğuşuna tıkılmış elemanlarla, başarmak kaabil midir? O halde nerede bu çetenin geri kalanı?..

Sâhi affedersiniz, fazla yüksek sesle sormağa da gelmez bunu. Bir de bakarsınız, en olmıyacak yerden sesleri gelir:

— Buradayız, masaları, perdeleri, levhaları ve çerçeveleri D. P. ye, kendimizi de yeni idareye mal ettik!..

Bedii FAİK

M.B.K. ÜYELERİ

ORHAN ERKANLI

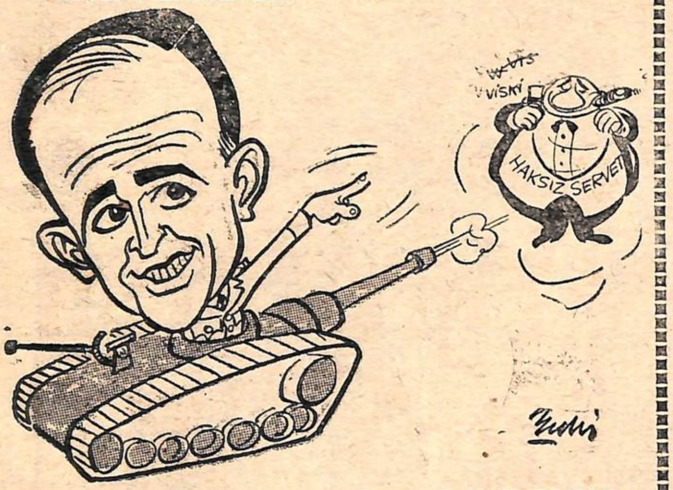

Çizen : Bedri KORAMAN

NUMAN ESİN

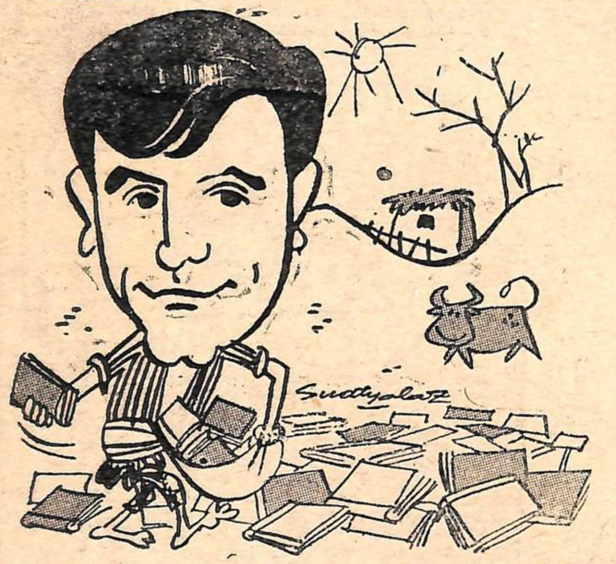

Çizen : Suat YALAZ

MUZAFFER ÖZDAĞ

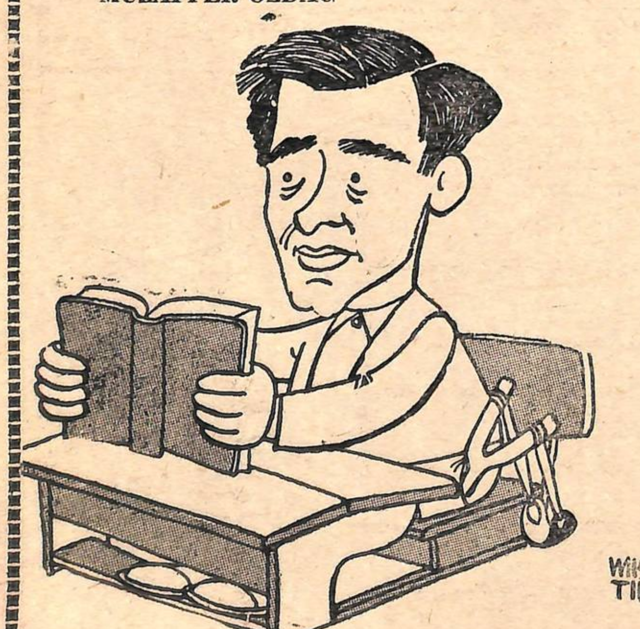

Çizen : MISTIK

NERDEN NEREYE

MELİH CEVDET ANDAY

Demokraslarla Demokratlar

Demokrat Parti'nin yeni kurulduğu günlerde, Ankara'da ateşli bir demokrat şöförü elini direksiyona vurarak:

— Ben demokrasım! diye bağırmıştı.

«Demokrasi» den, «demokrasiye bağlı» anlamına, «demokras» değil de, «demokrat» çıktığını bilmek için, sözgelişi, bir az fransızca okumak gerekir. Gerçi hiç fransızca bilmiyenlerimiz arasında, «Ben demokratım!» diyenler de vardır, ama onların hepsini Demokrat Parti'den saymak doğru olmaz.

En iyisi, Demokrat partilileri «Demokras» diye adlandırıp işin içinden çıkmaktır. Böylece, «Ben demokratım» diyenin, artık eski Demokrat Partili değil, demokrasiye inanmış bir kişi olduğu anlaşılır.

★

Mallarına el konan, bütün bütün kapanmasının da pek uzak olmadığı anlaşılan Demokrat Parti'nin isim babası Ahmet Emin Yalman, adını koyduğu yaratığın on yıl sonra «irtihal-i dar-ı beka» eylediğini görünce üzülmüş müdür dersiniz?

Eski yazı gününde kiminin «irtihal-i darbuka» diye okuduğu bu deyim, «ölümsüzlük kapısından öteye geçmek», kısaca «göçüp gitmek» demektir.

Bakın Tanrının işine! Bizim bunca kötülediğimiz Demokrat Parti, demek göz göre göre ebedileşecek, ölümsüzleşecek, öyle mi?

Tarihe mal olmuş bir partinin tarihe mal olmuş başbakanı da, böylece, bir süre sonra artık «eski» diye anılmaktan kurtulacaktır. Siz, Yusuf Ziya Ortaç'ın bir mektubunda adını geçirdiği Kuyucu Murat Paşaya hiç «eski sadrazam» dendiğini duydunuz mu? Eskilik, yenilik politika alanında, ancak günümüz için bir anlam taşır; yoksa tarih içinde o sözcüklerin gereği kalmaz. Belki Menderes de, «Ben kendime eski başbakan dedirtmem.» derken irtihali darbuka edeceğini düşünüyordu.

Bu bakımdan Ahmet Emin Yalman, «Benim isim babalığım uğurlu geldi, kısa bir süre içinde ölümsüzleştiler.» diye teselli bulabilir.

★

Gerçekten de, yalnız büyük iyilikler yapanlar değil, kötülük yapanlar da ölümsüzleşiyor. Ama bunun koşulu, öyle az buz değil, büyük kötülük yapmaktır. Şarlo, Mösyö Verdu adlı filminin sonunda, elektrik iskemlesine götürülürken:

— Ben bu cinayetleri teşkilâtlı olarak işleseydim büyük adam olurdum, der.

Onun gibi, bir kaç kişiyi öldüren Berbat Süleyman, bu suçlarından ötürü değil, adı, on yıl teşkilâtlı olarak cinayet işliyen bir adama yakıştırıldığı için tarihe geçecektir.

Yassıada'dakiler 27 Mayıs'a kızmasınlar, bütün bu büyük kötülükler ortaya çıkmasaydı, başka bir büyüklükleri olmadığından Yassıada'daki liderlerin hepsi unutulup gidecekti. Bir bakıma 27 Mayıs, onların, kötülükleriyle büyük olduklarını göstermiştir.

Melih Cevdet ANDAY

***

İkisinden Biri

Bir gün Kral sarayının başseyisine büyük bir para vererek Arabistan'a gitmesini, oradan at satın almasını emretti. Soytarı hemen defterini açarak Kralın adını yazdı.

Birkaç gün sonra defter Kralın eline geçti. İçindeki isimleri büyük zevkle okurken birdenbire kendi adına rastlayınca tepesi attı. Hemen soytarıyı çağırttı ve sebebini sordu.

Soytarı:

— Haşmetlûm, seyisinize bu kadar büyük bir para teslim etmekle hata ettiniz. Bir daha onun yüzünü göremiyeceksiniz! dedi.

Kral:

— Ya seyis geri dönerse o zaman ne yapacaksın? diye soruncu soytarı:

— Defterden hemen sizin adınızı silip onunkini yazacağım.

— Hadi gelsenize...

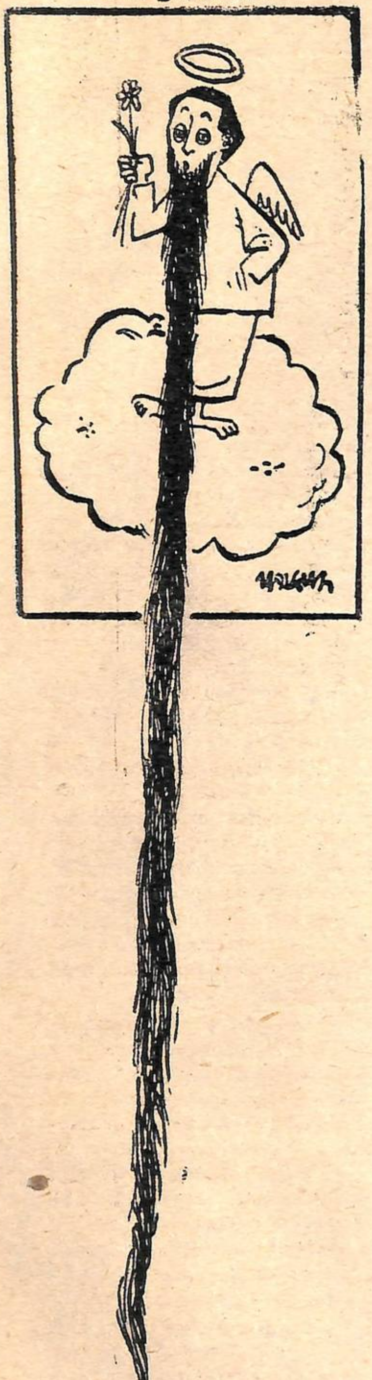

SON ELEMAN

Clemenceau 1906 da ilk defa olarak içişleri bakanı olduğu zaman özel kalem müdürünü yanına alır, daire daire dolaşmak suretiyle bütün memurların çalışmalarını şahsen görmek ister. Bir odaya girerler. Kimseyi bulamazlar. Ötekine girerler. Keza. Üçüncü odada bir memura rastlarlar ama o da masada horul horul uyuyormuş. Kalem müdürü, memuru uyandırmak için davranınca Clemenceau hemen elini tutar:

— Aman ne yapıyorsunuz? Uyandırırsanız o da çıkıp gidecek..

Ö R N E K

Hafifmeşrepliği ile tanınmış genç bir kadın Özcan Ergüder'e yirmi senedenberi evli olduğu halde hiç çocuğu olmadığı hakkında dert yanacak oldu...

Özcan:

— Bunda şaşılacak ne var, bayan? dedi. Çok çiğnenen patikalarda ot bitmez.

Z A M A N K Ö T Ü

Genç görünmek sevdasından vazgeçemiyen yaşlı bir kadın Melih Cevdet Anday'a birgün:

— Biliyor musunuz? dedi, beni yakından tanıyanlar, bir türlü bana yirmi beş yaştan fazla vermiyorlar.

Melih Cevdet ciddiyetle:

— Veremezler, dedi. Zamanımızda insanlar öyle hasis oldular ki!

Günler hayli zor geçiyor, geceler bitip tükenmek bilmiyordu. Sanıklara gazete verilmemesi yüzünden, koğuştakiler daha ziyade üçtaş, dama, çimdik çimdik makarna, el el üstünde kimin eli var gibi oyunlar oynıyarak vakit öldürüyorlardı. Zeki Şahin, yenice paketlerinin mukavvasından yaptığı elli ikilik iskambili, saati 30 kuruştan kiraya veriyordu ama, nöbetçiler yakalar korkusuyla onun iskambillerine son zamanlarda rağbet kalmamıştı.

O gün koğuşta olağanüstü bir olay cereyan etti. Agâh Erozan, meydancı Zeki Şahin'e kantinden yirmibeş kuruşluk tahin helvası, yüz gram da beyaz peynir aldırmıştı. Kantinci helvayı, küçük bir gazete kâğıdı parçasına sarmıştı. Bir buçuk aydır koğuşa, helvaya sarılı da olsa ilk defa gazete parçası girdiği için, sanıkları bir sevinç dalgası kucakladı. Ethem Yetkiner, durumun, nöbetçiler tarafından far kedilmemesi için, helvayı yatağın üzerine bırakarak, kâğıdı hemen cebine attı. Erozan helvanın, yatak üstüne bırakılmasına biraz içerlemişti ama, umumun hayrına yapılan bu münasebetsizliğe fazla ses çıkarmadı. Hattâ aradan yarım saat geçtikten sonra o bile bu işe sevindi.

Yetkiner'in cebinde küçük bir gazete parçasının bulunduğu haberi çabucak koğuşa yayıldı. Hiç kimse, gazetede neler yazılı olduğunu bilmiyor, ortalığın halini öğrenmek için sabırsızlanıyordu. Öğle yemeğinden epice sonra, Mithat Dülge, Faruk Oktay, Ziyad Mandalinci, Fatin Rüştü Zorlu, Tevfik İleri, bir de Burhan Belge, Ethem Yetkiner'i

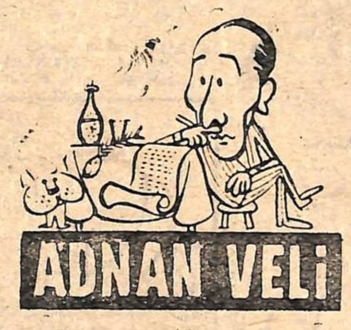

bir köşeye kıstırdılar:

— Allahaşkına şu gazeteyi ver biraz. Bir de biz göz atalım, dediler.

Yetkiner, biraz üzgün:

— Valla bir şey yok, dedi. Gazetenin iç sahifesiymiş. Bir tarafında ilân var. Öte tarafında da yıldız falı..

— Göster bakalım, göster. Gözlerimizle görelim..

— Yahu, namussuzum doğru söylüyorum. Ne diye yalan söylıyeyim?.. Bir şey olsa size de haber vermez miyim?..

— İyi ya arslanım.. Bir de biz görelim..

Yetkiner, cebinden, yağlı buruş buruş bir gazete parçası çıkardı:

— Nah işte, dedi. Gösterme - yin şuna buna.. Bir de yok yere başımız derde girmesin..

— Yok yok.. Ver sen hele şunu.. Biz onu, puntasına getirip şıp diye okuyüveririz..

Burhan Belge, kâğıdı kaptığı gibi cebine tıktı. Sonra hep beraber koğuşun köşesinde, Abdullah Aker'in yatağının üzerine çıktılar. Kapıya da Zeki Şahin'i erketeci olarak yerleştirdiler.

Burhan Belge cebinden kâğıdı çıkardı. Altına, üstüne bir göz attı:

— Sahiden havadis yokmuş, dedi.. Bir tarafı ilân, bir tarafı da yıldız falı..

Bu işe hepsinin canı sıkılmıştı. Yalnız Zorlu, kâğıdı eline almak istedi:

— Durun bakalım, dedi. Belki bundan, kaderimiz hakkında bir şeyler öğrenebiliriz.

— Ben 22 nisanda doğduğuma göre hangi burçta doğmuş oluyorum?..

Bulhan Belge atıldı:

— Boğa burcunda..

— Dur bakalım, ne diyor Boğa burcunda.. Şey diyor:

«Ruhunuzdaki fırtınalar yakında durulacak ve siz yeni bir aşka doğru kayacaksınız. Ka - yarken dikkatli davranınız. Hesapta kıç üstü oturmak da vardır. Size yakın zamanda hâtiften bir ses gelecek. Bu sese iyice kulak veriniz. Belki de sizi yanına çağıracaktır. Bu sesin sahibi Namık Gedik olabilir. Uğur sayınız şimdilik dokuzdur.»

Bu sözlere canı sıkılmıştı.

— Bunlar boş lâflar, dedi.

Ama Burhan Belge de bu işe meraklanmıştı. Kâğıdı eline aldı

— Beyefendininkine bakalım, dedi.

Dülge atıldı:

— Hangi Beyfendininkine?..

— Celâl Beyfendininkine..

— Onun burcu akrep burcudur. Oku bakalım, ne demiş?..

— Akrep burcu mu?.. Okuyayım:

«Talihiniz yelken açmış, gidiyor. Yakında galiba gelin olacaksınız. Bu da, beyaz bir elbise giymiye hazırlanışınızdan belli oluyor. His hayatınızda her önüne gelene sırnaşıklık ediyorsunuz. Halbuki bu hal, kalbiniz için zararlı olabilir. Eski günleri çok arıyorsunuz. Giden gelmez. Önünüzde yeni bir kapı açılıyor. Bu kapıdan girince rahata kavuşacaksınız. Şimdilik görünürlerde her hangi bir aşk yok. Uğur sayınız 69 dur.»

Zorlu:

— Bence bunların hepsi boş, dedi. Alt tarafını da oku bakalım.

— Alt tarafında Yay burcu var..

— Hah işte, o da senin burcun..

— Nereden anladın benim burcum olduğunu?..

— Anam babam Belge. Bize de numara yapmasana. Yay gibi adamsın. Yani her tarafa eğilip bükülen..

— Oğlum, ben yay burcunda değilim. Ben başak burcunda doğmuşum. Başak gibi faydalı ve verimli..

— Boşver şimdi o lâflara da oku..

— Ondan sonra oğlak burcu geliyor. Kim var oğlak burcundan?..

— Menderes.

— Nereden bildin oğlak burcundan olduğunu?

— Bilmiyecek ne var?.. Keçi gibi inat etti. Bizim de başımızı nâre yaktı. Geç onu da.. Başka?..

YAZISIZ

— Kova burcu..

— Kova burcu kimin burcu oluyor?..

— Müfit Erkuyumcu'nun burcu oluyor...

— Geç öyleyse.. Başka?..

— Balık burcu..

— O da Nuriye Pınar'ın burcu.. Onu da geç..

— Koç burcu geliyor..

— Ferit Sözen'in burcu yani..

— Nereden bildin arkadaşım?..

— Hani koç milletinin boynuzları kıvrım kıvrım oluyor da..

— Haaa, tamam.. Onu da geçelim öyleyse.. Ondan sonra gene boğa burcu geliyor.

— Koraltan ağabeyimizin bur cu olacak her halde.. Onu da geç..

— Yengeç burcu var..

— Haaa bak, o da Samed'in burcu olacak..

— Nereden anladın?..

— Oğlum, insanlar burçlarına benzerlermiş, bilmez misin sen?..

— Ondan sonra da arslan burcu geliyor.

— Hah tamaaaaaam!.. Bizim Emin Kalafat'ın burcu o.. Oku bakalım şunu, ne yazıyor orada?..

— Okuyayım arkadaşım..

«Güzelliğinizle mağrursunuz ama, güzellik insan için ebedi değildir. Yakında bir yolculuğa çıkacaksınız. His hayatı bakımından son derece duygulu bir insansınız. Daima hatıralarınızla yaşıyor, onlarla oyalanıyorsunuz. İnci ruhunuz dolayısıyla, ağzınızdan hiç düşürmediğiniz bir tangonun melodileri, sizin mânevi dünyanızın aynası olmuştur:

Mazi kalbimde bir yaradır,
Bahtım saçlarından karadır.
Beni zaman zaman ağlatan
İşte o hazin maceradır?..»

O sırada koğuş kapısından Zeki Şahinin bağırması duyuldu:

— Erketeeeeeeeee!..

Yağlı Helva kâğıdı, birdenbire ortadan kayboldu. Kalabalık iki saniye içinde dağılıverdi. Başçavuş, bit muayenesi yapmıya gelmişti.

Adnan VELİ

TAZE HAVADİS

Zamanın asılzadelerinden meşhur bir Markiz, bir gün şair Voltaire'i görünce üstüne yürümüş:

— Siz, demiş ötede beride benim iffetim hakkında fena şeyler söylüyormuşsunuz...

Voltaire gülmüş:

— Aman efendim, nasıl olur, bir yanlışınız var, ben daima yeni ve duyulmamış şeyler söylerim, herkesin dilinde gezen havadisleri tekrarlamaktan ..hiç hoşlanmam...

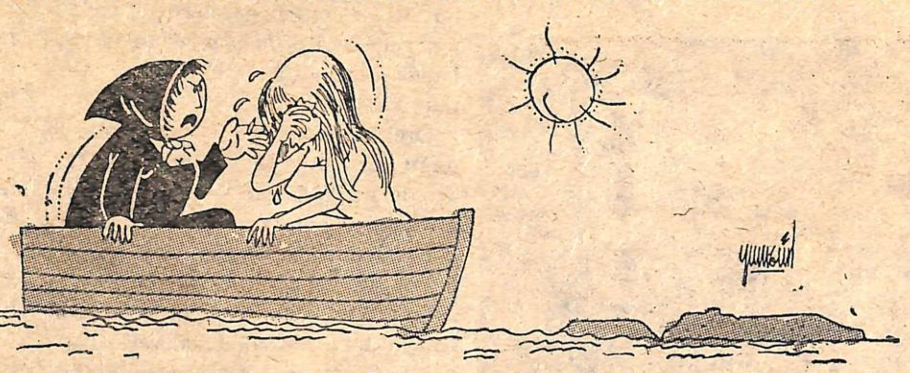

— Kızım senin kocan adam olmaz.. Bak bir daldı üç saattir çıkmadı!..

NAZİKANE

Alman şairi Heine, havanın muhalefeti yüzünden bir gün Bulogne'da bir otelde kalmış. Gazete okumakla vakit geçiriyormuş. Fakat bir ara otele birkaç İngiliz gelmiş. Yüksek sesle konuşmağa başlamışlar.

Heine bir müddet bekledikten sonra yerinden kalkmış ve onlara doğru yürüyerek nezaketle sormuş:

— Affedersiniz, baylar, gazete okurken konuşmanıza mâni olmuyorum ya!..

KARŞILIKLI

Loyd George henüz mesleğine yeni atılmıştı. Bir feminist toplantısında söz aldı. Bir aralık kadınlardan biri ayağa kalkarak şöyle haykırdı:

— Eğer siz benim kocam olsaydınız sizi tereddütsüz zehirlerdim.

Çirkin bir kadınla karşılaştığını gören Loyd George cevap verdi:

— Merak etmeyin, siz benim karım olsaydınız zehiri gözümü kırpmadan içerdim.

GECE İŞİ

İtalyan ressamı Coto, Padova'da resim yaparken Dante ziyaretine gelir. Eve girdikleri zaman ressamın birbirinden çirkin çocuklarını gören büyük edip hayrette kalarak:

— Yahu, der, sen en güzel tabloların elâleme dağıtırken en çirkinleri kendine saklamışsın. Nedir bu hikmet?

Ressam hemen cevap verdi:

— Ne yapayım, dostum. Ötekileri hep gündüz gözüyle yaptım. Bunları ise gece karanlığında çırpıştırdım.

DİŞ BUDAK

SELAMİ İZZET SEDES

Bir dostum: «Na sana!..» demek ister gibi yüzüme baktı:

— Nedir bu telaşınız? dedi, gericiler yaya kalmaya mahkûmdur. Biz batıya 1529 de yöneldik, 1796 da Batıya ilk adımı attık, 1836 da Doğuya sırtımızı çevirdik...

Dedim ki:

— Ben vazgeçtim bu durumdan, artık yüzümüzü Doğuya verip, Batıya arkamızı dönsek...

Dostum afalladı:

— Sen de mi Brütüs?..

Evet evet... Ama dostumun anladığı mânâda değil.

1529 Kanunînin Viyanayı kuşatması tarihidir. Sahiden Batı kapısını araladı ve aralık bırakıp çekildi. Doğuya da ardına kadar açtı.

1796 da Üçüncü Selim, Fransaya ayak uydurup Nizam-ı Cedidi kurmak istedi. Karşısına bir Kabakçıoğlu dikildi:

«— Şer-i Şerife aykırı davranan Padişah olamaz» dedi.

Selimi alaşağı ettiler.

1836 da İkinci Mahmut İnsan Haklarının tanınmasına yol açmak istedi:

«— İslâmlar camilerinde, hıristiyanlar kiliselerinde, museviler sinagoglarında islâm, hıristiyan ve musevidirler, ibadet evleri dışında hepsi benim himayemde aynı siyasî haklara sahiptirler» dedi.

Karşısına bir şeyh dikildi:

«— Gavur Padişah...» damgasını vurdu.

Batıya yönelip Doğuya sırtımızı çevirdiğimizden beri «Gülhane Hatt-ı Humayunu» okundu, birinci, ikinci Meşrutiyetler ilân edildi. Cumhuriyete kavuştuk.

Birinci Meşrutiyette Abdül - hamit Kabakçı kesildi, ikincisinde 31 Mart günü Sultan Mahmudun Şeyhi hortladı, Cumhuriyette Şeyh Sait ayaklandı, Bayar - Menderes çetesi Kürt Saide anıt kabir dikmeye yeltendi.

İkinci Cumhuriyetin arifesindeyiz, yabancı özel okullar aleyhinde sözler geliyor kulaklara.

Bedii Faik Dünyada:

«Aman dikkat... diyor... Her okul iyi de çıkarır kötüde. Mesela şimdi Namık Argüçle Erdelhun'a bakıp, Harbiyeye dudak mı bükeceğiz?»

Nadir Nadi de Cumhuriyette ikaz ediyor: «Yurdumuzdaki özel yabancı okullara karşı cephe almak, bunları kapatmaktan söz etmek oldukça anakronik bir zihniyetin belgesi olmalıdır.»

Ama o 1529 da Kanunînin aralayıp aralık bıraktığı kapı yok mu?.. Ah o aralık kapı... Bizde zaman zaman anakronik zihniyeti deprendiren hep bu aralık duran kapıdır.

Doğru, 1529 da Batıya yönelip, 1796 danberi Doğuya yüzvirmiş bir millet için, ikinci Cumhuriyet çağında bu zihniyet bugünün ahlâk ve törelerine aykırıdır, yâni anakroniktir.

Doğu ile Batı arasındayız, kurander yapıyor, rahatsızlık duyuyor ve yüzümüz Batı kapısına doğru olduğundan, hemen o kapıyı işaret edip:

— Kapatalım şu kapıyı diyoruz..

İşte ben de bunun için:

Biraz da Batıya arkamızı dönsek de, yüzümüzü Doğuya çevirsek, kurander rahatsız edince Doğuyu gösterir:

— Battal, battal etsek o kapıyı artık...

KİM KİMDİR

Adnan Veli

Bir çok kimseler gibi, 1916 yılında İstanbulda doğdu. Çocukluğunda epi yaramazlıklar yaptı. Babasının, Riyaseticumhur orkestrası şefi olması dolayısiyle tahsilinin bir kısmını Ankara'da yaptı. O vakitler babası Veli bey, hem Adnan Veli'ye, hem de ağabeyisi Orhan Veli'ye müzik dersleri vermek, bir enstrüman öğretmek istiyordu. Ama çocuklarındaki isteksizlik onun bu arzusuna engel oldu.

Aradan yıllar geçip de Adnan Veli'nin yüreğinde romantik meltemler esmiye başlayınca, babasına koştu:

— Babacığım, ben gitara öğrenmek istiyorum, dedi.

Babası da:

— Ben de senin niye gitara öğrenmek istediğini biliyorum, diye cevap verdi.

Gerçekten Adnan Veli yaz akşamlarında, mehtaplı gecelerde, falancanın penceresi altında serenadlar söylemek için bu arzuya kapılmıştı. Ama mümkün olmadı.

Özel hayatında da, yazarlığında olduğu gibi daima şakacı, muziptir. Gazetedeki arkadaşlarına bir gün şöyle bir şaka yapmıştı:

Kahvenin kokusunun bile İstanbul'da duyulmadığı sıralarda bir gün Adnan Veli, elinde gayet zarif ambalajlı dört beş paket kahveyle matbaaya gelmiş, paketleri masanın üzerine bırakmıştı. Kahve kokusu çabucak odalara yayıldığı için kokuyu duyan Adnan Veli'nin odasına koştu:

— Aman, dediler, bunları nereden buldun?..

O, hiç istifini bozmadan:

— Bir tanıdık tüccar getirmiş. Ondan beş paket aldım.

— Allahaşkına bize de biraz uyduramaz mısın?..

Adnan Veli gene gayet ciddi cevap verdi:

— Tabiî, mümkün.. Bir de benim kıymetimi bilmezsiniz. Ben sizi düşündüm de o tanıdığa rica ettim. 250 şer gramlık paketlerden 300 tane kadar ayırttım. Fakat Millî korunma olduğu için fazla saklıyamıyor. Bugün hemen aldırmak isteyenler aldırsınlar. 250 gramlık paket yedi buçuk lira..

Matbaadaki arkadaşları Adnan Veli'ye yedişer buçuk lira uzatmıya başladılar:

— Allahaşkına bize de aldır.

O itiraz etti:

— Yooo, bana para vermiye kalkmayın. Arkadaşlar aralarında para toplasınlar. Kaç kilo istiyorsak, bir hademeyi yollar, aldırırız.

Bunun üzerine Rahmi Berksoy para toplamıya başladı. Bazıları ikişer üçer paket yazılıyorlar, parasını da Rahmi'ye veriyorlardı. Derken haber matbaanın idare kısmından da duyuldu. Aşağıdan koşuşmalar başladı. Kahvenin karaborsada 100 liraya satıldığı sıralarda 30 liraya mis gibi çekilmiş kahveyi kim almaz?.. Aşağıdaki kattan odacılar, hademeler, memurlar, makine dairesi personeli de koşar adımlarla yukarıya fırlıyorlardı. Haber çabucak matbaanın dışına yayıldı. Komşulardan duyanlar da soluk soluğa geliyorlardı. Neticede sekiz yüz liradan fazla para toplandı. Paraların hepsini, isim listesiyle beraber Adnan Veli'ye getirdiler. O da boynunu büke büke işin şaka olduğunu söyledi. Ama arkadaşlarının elinden, karga tulumba olmaktan da güç kurtuldu. Sonunda bir paket kahveyi açıp kahveciye yollamak ve tekmil arkadaşlarına ikram zorunda kaldı.

Paraların sahiplerine geri verilmesi gerekiyordu. O zaman da Rahmi sekiz lira açık verdi. Adnan Veli'nin arkadaşları, bir gram bile kahve alamadıktan maada, Rahminin açığını kapamak için aralarında ellişer kuruş topladılar..

YAZISIZ

ÇOCUKLUK

— Niye ağlıyorsun, ağa'

İhtiyar hıçkırıklar arasında:

— Babam tokatladı beni! dedi.

— Baban mı? Kaç yaşındasın sen?

— Yüz beş!

— Ya baban?

— Yüz otuz!

— Neden tokatladı seni?

— Kabahat bende, büyük babama dilimi çıkardım da ondan.

TELAKKİ

Filozof Aristippes oldukça dile düşmüş bir kadınla evlenince bütün tanıdıkları çekiştirmeye başlamışlar. Bir gün filozofun kafası kızmış:

— Yahu, demiş, şu oturduğum evi de benden evvel kaç kişi kullanmış, onun için bir şey demiyorsunuz da ne diye karım gözünüze batıyor?

alacak-verecek

Yazan: YALÇIN KAYA

Alacaklı, borçluya:

— Ayın kaçında vereceksin? diye sordu.

Borçlu, gayet sakin:

— Ihtiyacın varsa, hemen bir yerlerden bulup vereyim, dedi.

Beriki adam, söze karıştı:

— Alırken iyi düşünmek gerek.

Öteki adam, dalmış, dışarıya bakıyordu.

★

Alacaklı, bir arkadaşına borçluyu çekiştirdi:

—Bir yıl oldu, kardeşim, boru mu? On beş günlüğüne aldı, yılı geldi, hâlâ verecek. Biz, para tükürmüyoruz ki... Tükürsek bile, başkasına kaptırmak zorunda değiliz. Onu yemesini biz de biliriz. Millet, bizi milyoner mi, ne sanıyor?.. Bankada, şeydeki apartmanın satışından kalmış beş on kuruşumuz vardı. Altıparmaktakinin onarılması, Çekirgedekinin altına dükkân yapılması derken, o da tükendi gitti. Daha doğrusu, ehemmiyetsiz bir şey kaldı. Onu da, şuna buna borç olarak dağıttık, elde avuçta bir şey kalmadı. Şimdi teras çatladı, onu yaptıracağız, para gerek! Nurişana cihaz düzeceğiz, para gerek! Mobilyalar eskidi, onları değiştireceğiz, para gerek! Hadi, terasın çatlağını, Nurişanın sandığını doldurmıyalım! Lâkin, mobilyalar değişmeden olmaz Hepsi demodeleşti. Misafirlere mahcup düşüyoruz... Efendim, insan, mobilya için arkadaşını sıkıştırır mı diyeceksin. Sıkıştırır!.. Bak neden sıkıştırır: Terasın çatlağına zift dökersin, Nurişana:

«Dur bakalım!» dersin, «İki gün geç evlensen, paslanır mısın?»

Ama misafirlere ne dersin!.. Adımız cimriye çıktı.

«Hey gidi günler! Ben şuna ilk oturduğum sırada Aytene hamileydim. Herşeyi canım çekiyordu. Kaynanam, Allah rahmet eylesin, bana yemek yetiştirsin diye helâk oluyordu. Şimdi şunu isterim, arkasından hop şunu!.. İnanır mısınız, o zaman şu koltuğu bile canım çekmişti. Utanmasaydım, çatır çutur yerdim. Ama koltuk da, o vakit, yenilecek gibiydi, hani. Yepyeni, gıcır gıcır! Aşağı yukarı, on yıl öncesi.»

Maksat, geçmişi anmak değil, koltuğun eksikliğini hatırlatarak, senin geçmişine, geleceğine küfretmek! Adamın zoruna gidiyor. Paran olmasa, neyse! Paran var, var ama, al alabilirsen! Onbeş günlüğüne veriyorsun, yıl geçiyor, herif hâlâ ödemiyor. Alırken nasıl aldı biliyor musun? «Ayın kaçında vereyim» diye aldı. Ben de, şimdi isterken, onu taktırdım. Ayın kaçında vereceksin dedim. Kaçı maçı olur mu? Aradan yıl geçmiş!.. Adamı ben böyle bozarım.. Haklı değil miyim ama? Paran var, kullanamazsın! Borçlunun hangisine gitsen:

«Aman beni sıkıştırma! Şeyde de var alacağın, ondan al!» diyor..

Beriki de iyi dedi:

«Alırken düşünmeli!» dedi. Öyle ya, ödemiyeceksen alma!..

Borçluyu dinliyoruz:

— Kardeşim, bir lâf söyledim, herifi inek pisliğine soktum çıkardım. Parayı ne zaman vereceksin? dedi. İhtiyacın varsa, hemen! dedim. Bir mars oldu ki, sorma! İhtiyaç kim, o kim? Bankada tam üç yüz bini var. O para bitti eridi der ama, inanma! Ona hiç dokunulmuyor. Ne yapılacaksa, kira parasiyle yapılıyor... Ayda eline beş bin kâğıt geçiyor! Az para mı? Birini yeseler ki, yemezler, akılları gider, kalır dört bin lira! Yılda kırk sekiz bin lira! Bankadakine ne dokunsun?.. Gelmiş beni sıkıştırıyor. Ulan, benim param olsa, sana lâf söyletir miyim, böyle eğik dolaşır mıyım? İyi dedim ama! İhtiyacın varsa, hemen vereyim dedim. Çocukların yanında rezil oldu. Ulan, bağışlasan ne olur?!.. Allah korusun, istemem ama, meselâ yâni! Madem ağasın, beysin!.. İyi bozdum ha! Ya beriki ne dedi:

«Borç alırken, oturup düşünmek gerektir.» dedi. Yâni adamından borç alınır demiye getirdi. Kepaze oldu canım!

★

Beriki adamın coşkunluğu üstündeydi:

— Affedersin, biri Bobi, biri Karabaş! İkisi de birbirinden şey! Almışsın, neden ödemiyorsun? Vermişsin, neden o kadar kişinin yanında istiyor, adamı sıkboğaz ediyorsun?.. Bir sözle ikisinin de ağzının payını verdim. Amma madara oldular! Artık selâmı melâmı keserler!..

Öteki adam:

— Ha, nerede kalmıştık? dedi Tamam!.. O borçlu, bu alacaklı; sen neci oluyorsun?.. Evet, berikinden bahsediyorum!.. Sabrettim sabrettim, en sonunda bir sustum, hepsi bozuldu.

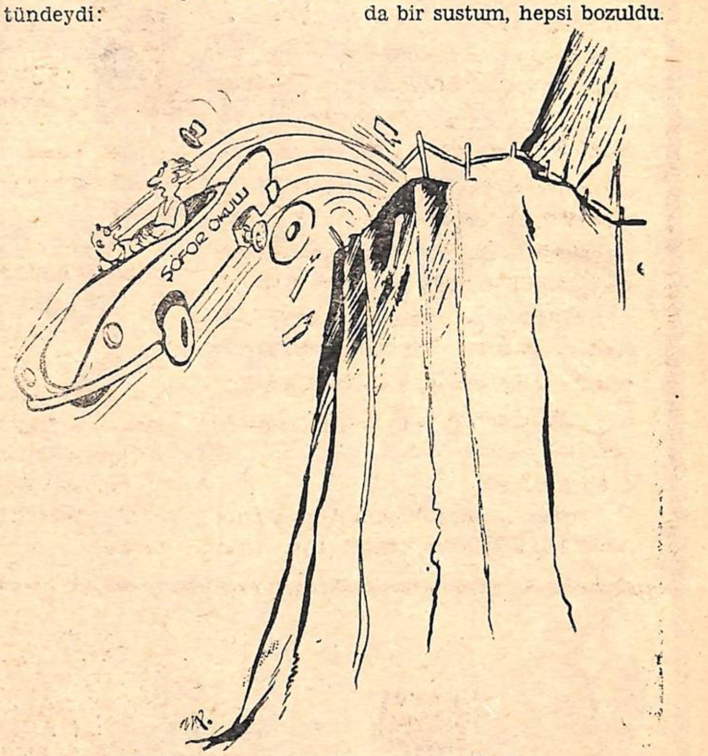

— Hadi bakalım, şimdi ne yapacağız?

YAZISIZ

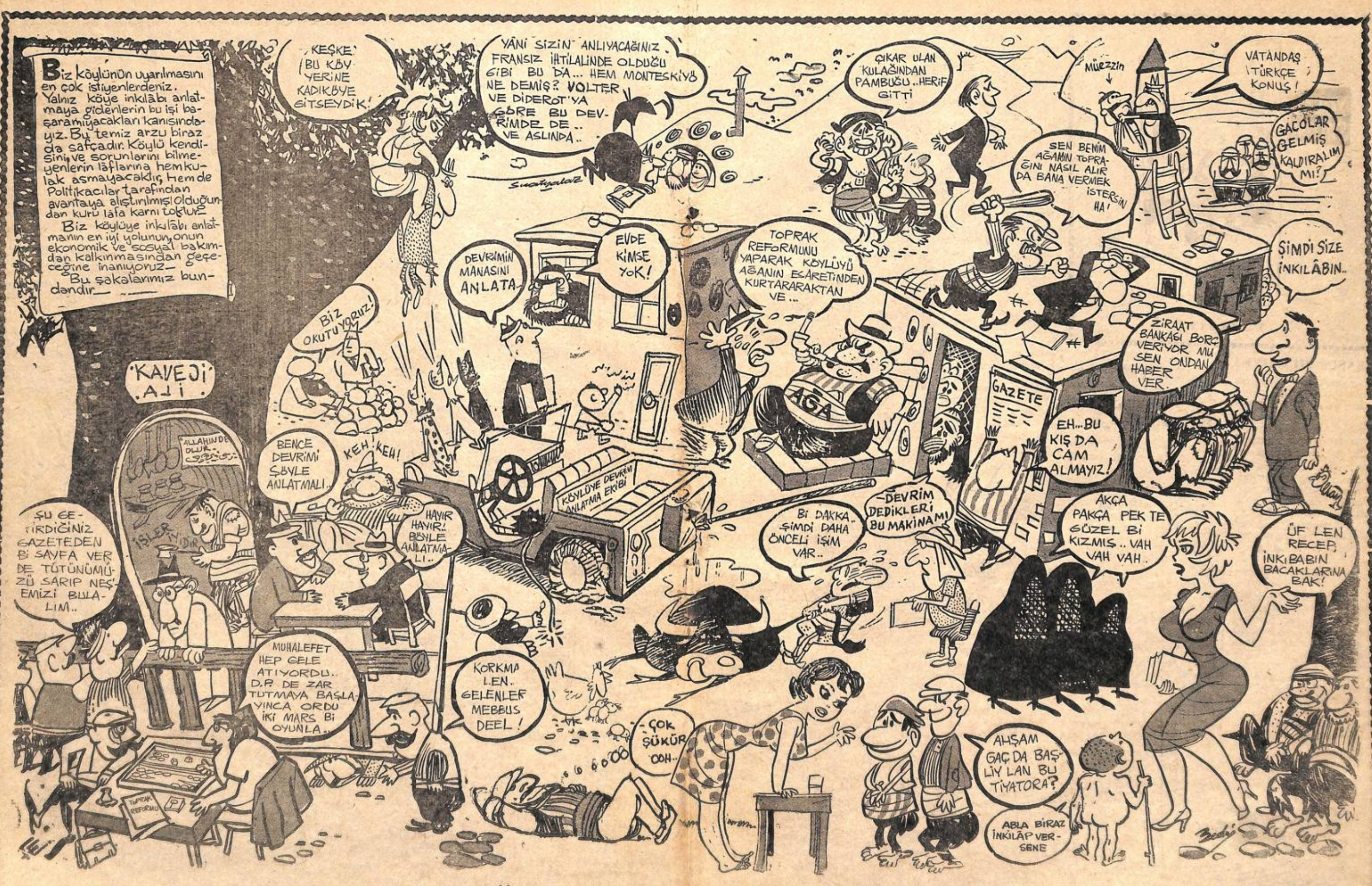

KÖYLERE GİDİYORUZ....

Altan ERBULAK ★ Bedri KORAMAN ★ Ferruh DOĞAN ★ Suat YALAZ

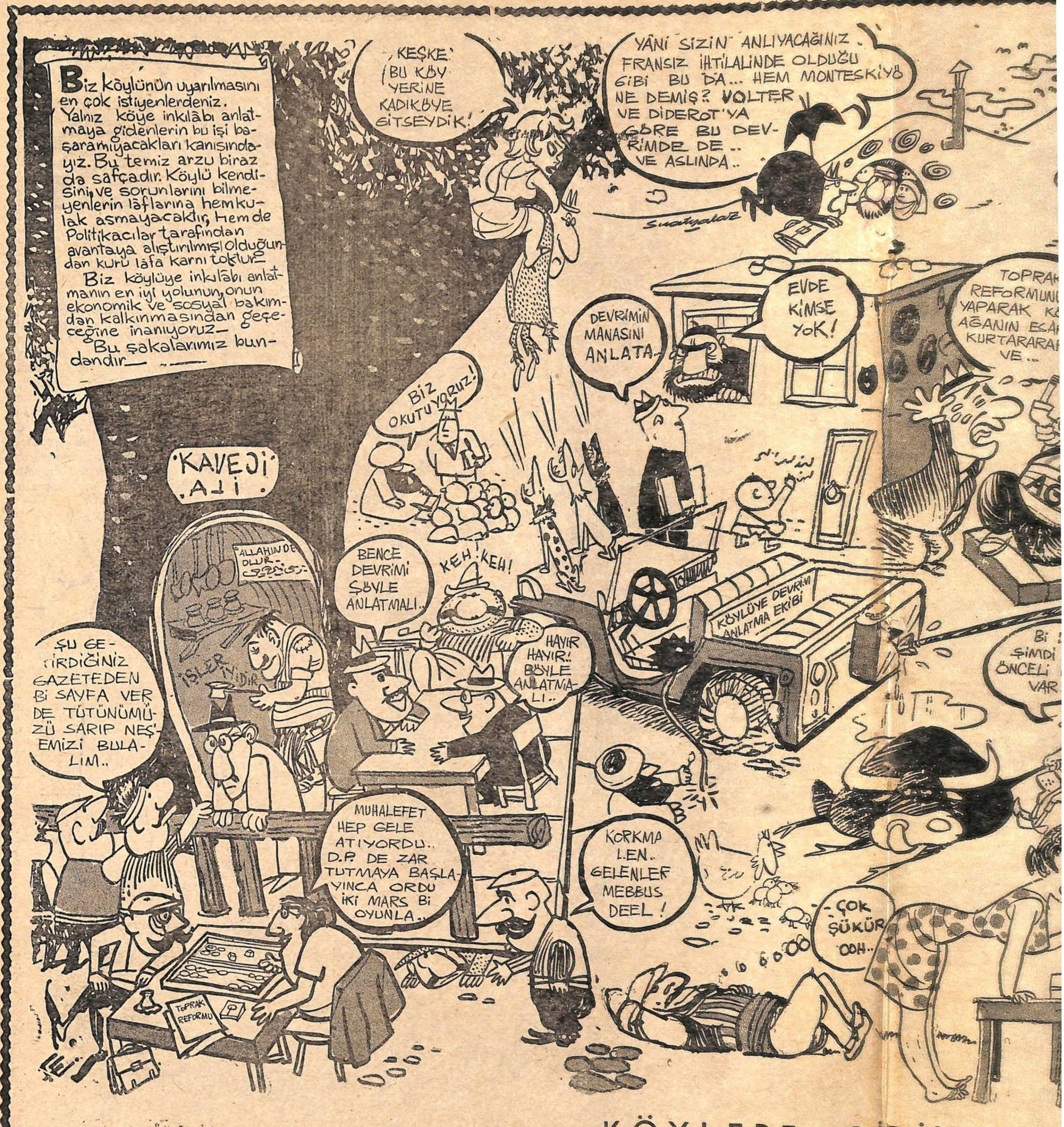

KÖYLERE GİDİYORU

RE GİDİYORUZ....

Altan ERBULAK ★ Bedri KORAMAN ★ Ferruh DOĞAN ★ Suat YALAZ

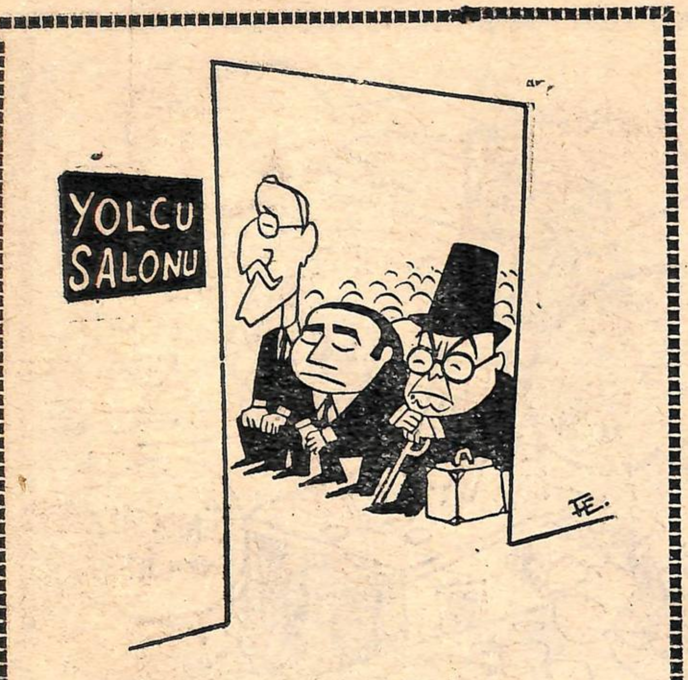

YAZISIZ

YAZISIZ

YAŞASIN HÜRRİYET

Formtunello da müteaddid hırsızlık vak'asından hapse mahkûm olan Dodi adında bir sabıkalı içeri atıldığının akşamı oradan tüymüş. Ertesi gün yakalanarak yine içeri tıkmışlar. İki saat sonra bir yolunu bulup yine tüymüş... Ve bu böylece devam etmiş. Dodi'yi hapishanede tutamıyacağını anlayan müdür, ona özel olarak şu kararı çıkarmış:

«— Dodi adındaki mahkûm daima kaçtığından cezasını dışarda çekmesi kararlaştırılmıştır.»

Hapishane Müdürü Vilson

Bu karardan sonra Dodi beş senelik mahkûmiyetini dışarda tamamlamış, cezası bittiği gün hapishaneye gelerek müdürün karşısına çıkmış ve şöyle demiş:

«— Bana gösterdiğiniz anlayışa teşekkür ederim. Artık cezamı çekmiş bulunuyorum. Şunu anladım ki hürriyet güzel şeymiş! Müsaade ederseniz arkadaşlarımla vedalaşayım. Kolay değil beş sene mahkûm olmak. İnşallah onlarda yakında hapisten çıkarlar.»

Le Prisioner'den

bunu? DUYDUNUZ MU?

GARİP BİR İLAN

İhtilâl memleketi Son Rozito'da bütün lokanta, gazino, sinema, kahvehane ve bilûmum eğlence yerlerinde şu ilân asılıymış:

Hükûmet darbesi yaparak reisicumhur olacaklara:

1 — Hükûmet darbesini yaparken sükûtu ihlâl etmeyiniz.

2 — Hükûmet darbesini iki saatten fazla sürdürmeyiniz.

3 — Muvaffak olmazsanız, hükûmet darbesi yapmak hakkınızı iki seneden önce kullanamazsınız.

4 — Reisicumhur olduktan sonra sizi de deviren arkadaşa iktidarı rahatça teslim ediniz, ve itiraz etmeyiniz.

5 — Hükûmet darbesi esnasında sigara içmeyiniz ve yüksek sesle konuşmayınız, içkili olmayınız.

6 — Geceleri 2 - 4 arası ve pazar günleri hükûmet darbesi yapmak yasaktır.

NOT : Yukardaki hususlara riayet etmeyen vatandaşların ellerinden belgeleri alındığı gibi bir daha da hükûmet darbesi yapamazlar.

San Rozita Hükûmeti Magazin Liberasyon'dan

BENİM OĞLUM BİNA OKUR...

DEDEKTİF olabilirmisiniz?

Şakir cinayetin olduğu şirkete girdiği zaman saat onu vurdu. Üstad derhal öldürülen şirket müdürü Ali Canip Beyin cesedini muayene etti. En ufak bir ip ucu bulamadı. Bu sırada gözü masanın üstündeki hesap makinesine takılan, Şakir'in yüzünde bir tebessüm belirdi, ve orada bulunan memurlardan birine dönerek:

«— Affan bey sizi müdürünüz Ali Canip beyi öldürmek suçundan tevkif ediyorum,» dedi.

Peki ama Şakir Affan'ın katil olduğunu nasıl anlamıştı.

CEVAP

Bu meseleyi Şakir şöyle anlatıı.

«— İçeri girince bu cinayetin gayet ince hesaplanarak yapıldığını anladım. İçinizde hesap makinesini kullanan Affan bey olduğuna göre kaatil de odur.»

seçme saçmalar

★ Sen mi bensin, ben mi senim, şaşırdım kaldım.
İkizler

★ Alıştık bir kerre.
Sadri Alışık

★ Lütfen şurayı imzalayın.
Mukavele

★ Huylu huyundan vazgeçmez.
Huysuz

★ Tom inekleri alıp gitti.
Kovboy Filmi

★ Zavallı taze, gençliğine doyamadı.
Yerli Film

★ Bu karyolada mı yatacağız?
Fransız filmi

★ Şu gondolu takip et.
İtalyan filmi

★ Sir Wiston geldi, dersiniz lütfen.
İngiliz filmi

★ Yolumuzu bulalım.
Pusula

★ Bana poz mu yapıyorsun?
Fotoğraf makinesi

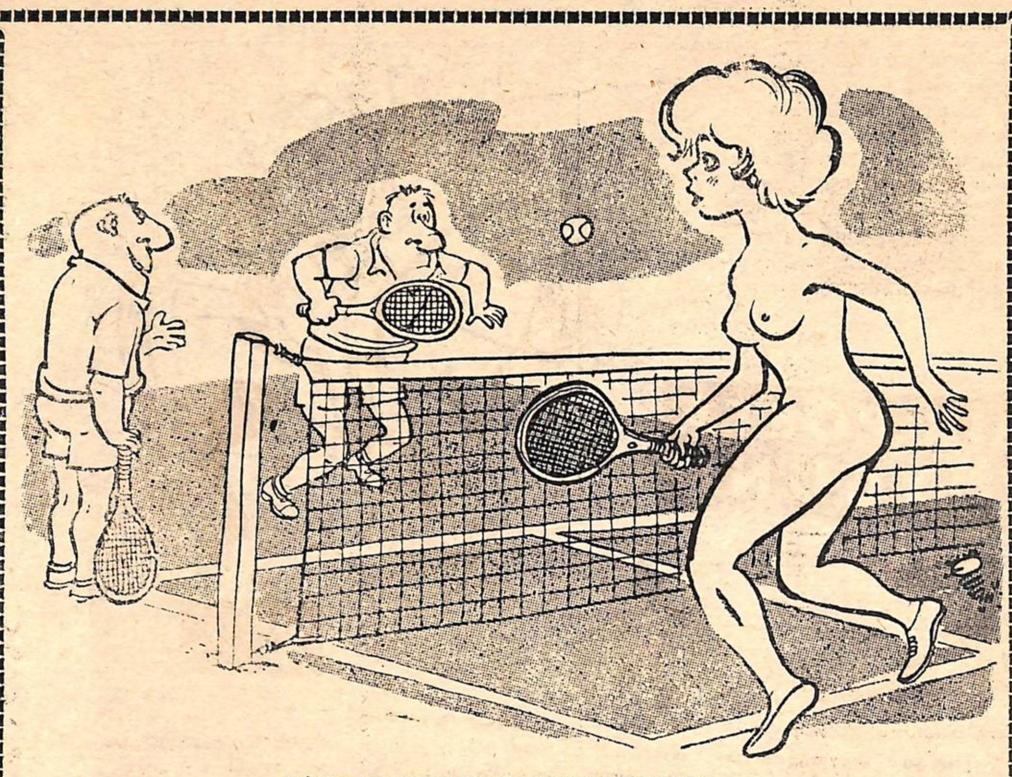

— DİKKAT ET! ÇOK AÇIK OYNAR!...

MUTLU SON

Kötü bir romancı Kemal Tahir'e yeni eserini göstererek:

— Son romanım, üstad! der.

Kemal Tahir:

—Son mu? diye sorar. Gerçekten son mu? Ne saadet!..

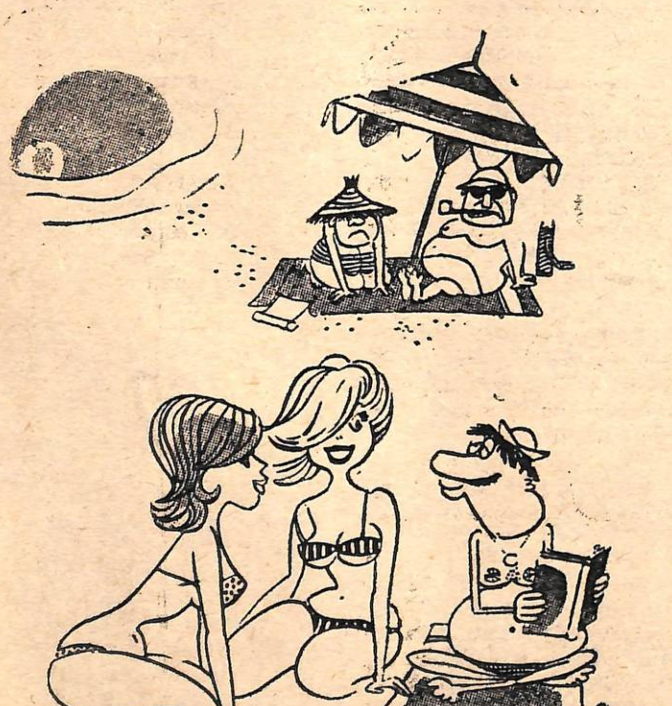

— Hanım, söyle şu kızlarına, «değişik tipli erkek» merakından vazgeçsinler..

TAŞ DEVRİ:

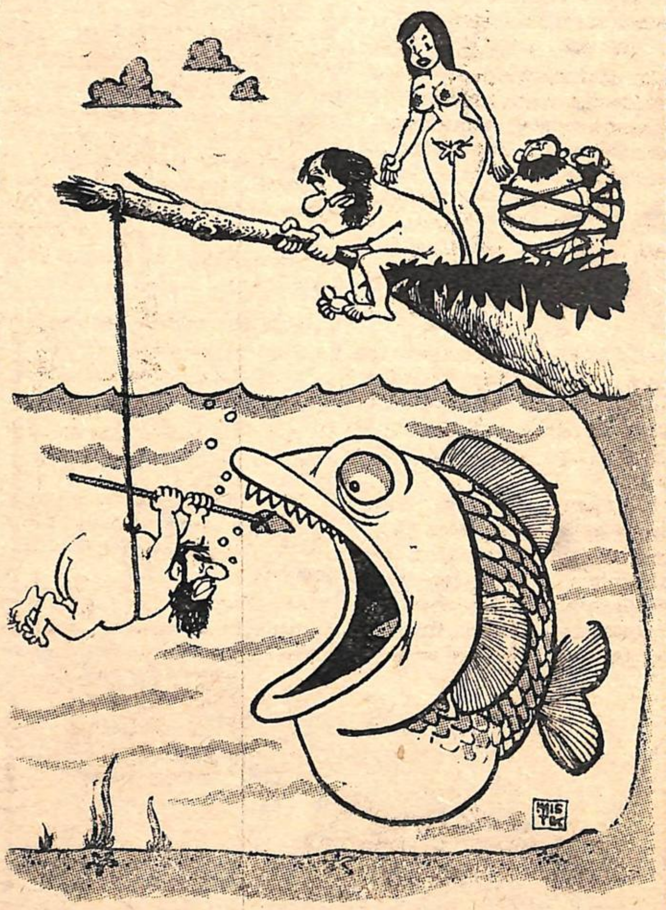

— HABERİN OLSUN, YALNIZ İKİ YEM KALDI.

Bill hukuk mezunu idi. Bütün kanunları avucunun içi gibi biliyordu ama, **(Taşbıçak)** kasabasında yaşıyanların kanunlarla pek alışverişleri yoktu. Canı veya malı tehlikeye düşen bir kimse, kanunlardan, yani kıravatlı, kadife yelekli, geveze birisinden medet umacağı yerde, tabancasına davranmayı tercih ediyordu.

BİR POSTA SOYGUNU

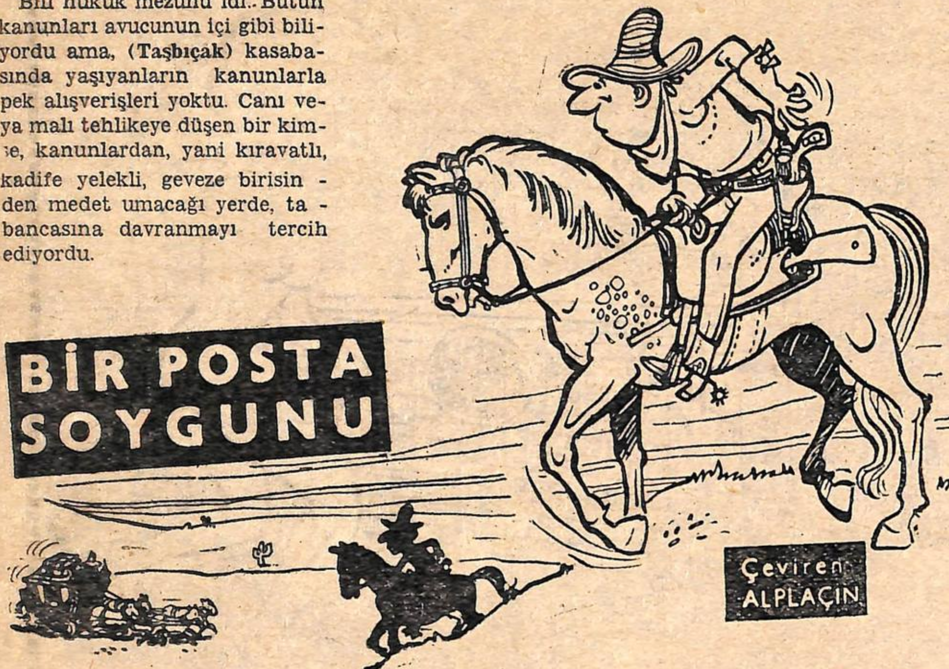

Çeviren: ALPLAÇIN

(Morgon ve ortağı hukuk bürosu) nun durumu tehlikeye düşünce, önce kanun kitaplarını, sonra da masa, sandalyeler ve diğer eşyayı sattık. Günün birinde tâbelâ vergisini de ödiyemiyecek bir duruma düştüğümüz zaman, Bill:

— Eh, dedi. Artık gün gibi aşikâr. Kanunları sermaye yaparak geçinmemiz imkânsız. Bizim de çevreye uymamız gerekiyor.

— Yani ne yapacağız? diye sordum.

— Gayet basit. Batının şartlarına uyacağız.

Batının şartlarına uymak nedir, gayet iyi biliyordum. Onun için şiddetle itiraz ettim.

— Bu senin dediğin olacak şey değil. Yemek niyetine üç öğün kahve içmek, bir atla aynı battaniyeyi paylaşmak, aç karnı na sırf sığırların gönlünü eylemek için saatlerce gitar çalıp avaz avaz şarkılar söylemek bana gelmez.

Bill küçümsiyen bakışlarıyla beni süzdü.

— Darılma ama, sen öküzün birisin Co. Batıya uymakla, üçüncü sınıf bir kovboy filmini karıştırıyorsun galiba? Benim söylemek istediğim tamamen başka bir şey. Biz, şimdiye kadar ne yaptık?..

— Hiç, dedim. Oturup müşteri bekledik. Allahın tek kulu gelmedi.

— Yani kanundan tarafa olmanın faydasını göremedik. Bir kere de bunun aksini deneyeceğiz. Yeterki aklımızı kullanalım.

— Geç, dedim. Bir sığır çobanının, hattâ bir sığırın gül gibi geçindiği bir yerde aklın lâfı mı olur?

Bill, ağzımdan girdi, burnumdan çıktı. Bir sürü misâl sayıp döktü. Sonunda beni kandırdı.

— Kanun kitaplarını kilo ile satmak bir yana, şimdiye kadar kanunların bir kuruşluk faydasını görmedik. Bundan sonra kanun dışı çalışarak para kazanmanın yoluna bakacağız. Bu cins işler dünyanın parasını getiriyor, bundan şüphe etme, diyordu.

Bir bakıma haklı idi. Bundan sonra kanunlardan fayda beklemezdik. Çünkü son kanun kitabını da satmıştık.

Bill ne yapacağımızı anlattı. Onu dinliyen herhangi birisi, avukatlıkla karnını doyuramıyan herkesin posta soygunu ile geçindiğini zannederdi.

Münakaşa edecek halim olmadığından, daha doğrusu aç lıktan:

— Pekâlâ, dedim. Kanunî veya kanundışı olması bana vız gelir. Yeterki iki parça biftekle karnımı doyurayım. Bu posta soygunu işi nasıl yapılır hiç fikrin var mı?

— Tabiî, diye cevap verdi. Önce soymak için bir posta arabası gerekir. Yüzüne maske takarsın ve kalabalık olmıyan bir yerde bu posta arabasının yolunu kesersin. Bu arada bir çift tabancanın gerektiğini de unutma. Hiç kullanmıyacağımız için tabancaların dolu veya boş olması önemli değildir...

Bunları söyliyen Bill, gerekli malzemeyi tedarik edeceğini söyliyerek dışarı çıktı. Geç vakit döndüğü zaman koltuğunun altında kocaman bir paket vardı. Paketi açtı. Getirmiş olduğu dört tabancayı görünce adamakıllı şaşırdım.

— Bu müzelik şeyleri de nerede buldun? Galiba dünyanın ilk tabancası bunlar...

— Aldırma, dedi. Nasıl olsa kullanmıyacağız. Bunlar, bir posta soygunu için dekoratif malzemedir.

— Maskeler nerede?

— Senin şemsiyenin kumaşından keseceğiz?

Hiç aklım kesmemişti ama, dediği gibi yaptık. Söylediğine bakılırsa, ertesi sabah çok erken saatte, kasaba yakınındaki **(Kuruçay)** geçidinde pusu kuracak ve **(Houston)** dan gelecek olan postanın yolunu kesecektik.

O gece deliksiz bir uyku uyudum diyemem. Ertesi sabah, emekdar şemsiyemin kumaşından hazırladığımız maskeleri ve tabancaları aldık. Atlarımız olmadığı için, Roy Parker'e giderek, saatlarımızı rehine bırakmak ve bir saatliğine iki at kiraladık.

Sonra yola düştük...

(Kuruçay) geçidine ulaştığımızda, güneş bir hayli yükselmişti. Çok geçmeden posta arabası da gözüktü. Geçidin iki yanında yer almıştık. Bill:

— Araba şu ağacı geçince ortaya çıkarız, diye seslendi.

— Peki ama, ya durmazsa?..

— Durmaz olur mu hiç? «Dur!» diye bağıracağız ya...

Araba, tozduman içinde ağacın hizasını geçti. İkimiz birden atlarımızı mahmuzlıyarak ortaya atıldık. Tabancalarımızı da çekmiştik.

— Dur!.. Eller yukarı!..

Arabacı, ikimizin de yakından tanıdığı ihtiyar Gerry idi. Kendisi iyice sağırdı. Atların dizginlerini çekti. Kötü cins viskiden çatallaşmış bir sesle:

— Ne o? dedi. Bu maskaralık da ne oluyor? Zaten geciktim. Bir de sizinle uğraşamam...

Maskeli olduğumuz için bizleri tanımamıştı Bill:

— Kapat çenini, diye bağırdı. Şu posta sandığını uzat bakalım.

— Nee? Anlamadım.

— Posta sandığını ver, dedim.

Bill, sağır arabacının bir şey anlamadığını görünce, onunla

— Müşterilerimizin bütün arzularını yerine getirmek prensipimizdir. Paça istememiş miydiniz??

TREN Tarifesi

Bir tren tarifesine bakarak, hangi trene ne zaman bineceğinizi tayine çalışmak tamamen boş bir gayrettir. Fakat bundan başka bir işe yarar. Tarife denilen nesne ile kumar oynamanız mümkündür. Kerrat cetveli yerine kullanabilirsiniz. Tashih san'atını öğrenmeniz için faydalanabilirsiniz (çünkü hemen her kelime yanlış yazılmıştır). Ayrıca fala bakmakta işe yarar. Modern şiiri anlamanız için rehber vazifesi görür.

Ancak, zinhar bunlara güvenip de tren yolculuklarınızı tren tarifelerine göre ayarlamaya kalkışmayın. Çünkü:

Fok balığı ile balık ızgara arasında bir ilişik olmadığı gibi, tren tarifesi ile trenler arasında da bir ilgi yoktur.

İSTASYONLAR (Yukardan aşağı okuyun-Başka nasıl okunur?)	GÜNLÜK	PAZARLAR HARİÇ	CUMARTESİLER HARİÇ	P.TESİ, SALI, ÇARŞAMBA, PERŞEMBE, CUMA HARİÇ	HAFTALIK	AYLIK	NADİREN
AFYONKARAHİSAR	1 OCAK İLE 31 ARALIK ARASINDA ÇALIŞMAZ	2.59	7.30 P...	....	....	....	....
ŞEBİNKARAHİSAR		5.16 tj.	9.44	....	SİYASİ DERGİ	7.15	10.30
RUMELİHİSAR...		5.09	ÇOK HIZLI GİTTİĞİ İÇİN BİR YERDE DURMAZ.	1.54	....	....	10.31
ANADOLUHİSAR		3x7=20		1.55	....	KOVA G.S BU HATDA OTOBÜSLERİ TERCİH EDİN... Bak: Hayat ansiklopedisi sayfa 456.	10.32
SİVRİHİSAR...		4.35 LL.		1.56	....		10.33
KOÇHİSAR....	3.11	YOL, YÜK, HAYVAN TAŞIMAZ		4.65	8.20 z		10.34
AKHİSAR....	12 r.r			....	ABONE ŞARTLARI:		10.35
TAKSİM......	$\frac{12}{4}$ r.r		....	KUŞLUK VAKTİ	YURT İÇİ:		D.D.Y.'NİN EN SIK VE DÜZENLİ ÇALIŞAN KATARLARI (% ½ TENZİLAT)
HAKKÂRİ.....	3. 12 a		Sabah ezanı	HATTA TAMİRAT VAR	YILLIĞI: 50 T.L		
İŞTE ORASI....	(Öyle bir yer) yok..		....		6 AYLIK: 5 T.L		
KUZULUK.....	şişeyle 80 Kr	....	107 - S64²		MİZAMPLİ: 10		
KİSARNA.....	Hazmı kolaylaştırır	KALMADI...	0.4 AMET		3y+4x=?		

İZAHAT:

- rr. Mayıs ayında doğmuş yolcuları taşımaz.
- a. Restoranda çok iyi bir ahçı var.
- tj. Kondüktör'ün küçük adı «Memiş» dir.
- ll. Talihiniz varsa kalkar.
- y. İstasyon şefi çok iyi fıkralar biliyor.
- z. Güneş 7.09 da doğuyor.
- x. Mangalınızı beraberinizde alın.
- p. Çocuklu aileler binemez.
- ş. Kompartmanda salıncak kurmayın.

konuşurken her zaman yaptığı gibi işaretlerle merâmını anlatmaya çalıştı.

Bu sırada, ben de arabanın kapısına yaklaşıp açmıştım. Komşunun yaramaz çocuğunu korkutmaya çalışan huysuz bir ihtiyar amca edası ile:

— Davranmayın, diye bağırdım. Bu bir soygundur.

Pos bıyıklı, kelebek gözlüklü, pembe - beyaz yüzlü, tonton bir ihtiyar, karşısındaki sırada iki büklüm olmuş bir genç kadını işaret ederek cevap verdi:

— Bu taze neredeyse doğuracak evlâd. Önce onun derdini halledelim. Siz soygununuzu sonra yaparsınız...

Şaşırmıştım. İhtiyarın yanında oturan tombul, dantelli, rüküş bir entari giymiş kadının kucağındaki oğlan:

— Hüytt, diye bağırdı. Yihhuuu... Anne, bak hani artık soyguncular kalmadı diyordun? Belki birazdan kızılderililer de saldırırlar...

Sonra bana dündü:

— Amca, o tabancalar dolu mu? Ateş etsene amca...

Tonton ihtiyar:

— İyi ki yetiştiniz, dedi. Hiç olmazsa yardımınız olur. Taze - cik kurtulmak üzere de ilk doğumunu yapacakmış...

Çaresizlik içinde Bill'e seslendim:

— Gel bakalım Bill. Burada doğum yapacak bir hanım var. Hem de ilk doğumunu yapacakmış.

Bill hâlâ arabacıya dert anlat maya uğraşıyordu. Kızgın kız - gın bana döndü:

— İsmimi söylemesene yahu. Üstelik bizim doğumla ilgimiz ne? Biz ebe değil, soyguncuyuz...

Ben de, ihtiyara dönerek:

— Öyle ya, dedim. Biz ebe değiliz, soyguncuyuz. Lâfı bırakın da işimize bakalım...

— Yani ne yapmamızı istiyorsunuz?

— Bill... Şey... Mahsus diyorum canım, bunları şaşırtmak için. Sel Bill değirsin ki. Bu bay şimdi ne yapacağız diyor, soruyor... Söylesene.

Kadıncağız fena halde inleme ye başlamıştı. Hemen Bill'e sokuldum.

— Beni dinle, dedim. Arabadaki kadın kıvranıp duruyor. Benim kalbim böyle şeylere dayanamaz. Acaba ne yapsak?..

Öte yandan ihtiyar da söylenmeye başlamıştı:

— Ayy... Galiba kalbim tutuyor. Hay Allah, nereden de bu arabaya bindim. Hey, soyguncu efendi oğlum... Kasabaya koşsanız da bir doktor getirseniz...

Derken çocuk da başka bir hava tutturdu:

— Haydut amca.. Haydut amca... Hadi ateş etsene...

Bill başını kaşıyarak düşündü.

— Hay aksi şeytan... Şimdi ne olacak? Bu maske de sıkmağa başladı.

— Öyleyse çıkar, dedim. Nasıl olsa soygun geri kaldı. Bak beni dinle, ben burada kalıp ihtiyarla meşgul olayım. Arabacı, kadını şu gölgeliğe taşır. Sen de kasabaya gidip doktor Noyes'i veya belediye ebesini getirirsin...

— Olur mu?

— Neden olmasın? diye cevap verdim. Bu şartlar altında soygunu yapmamıza imkân yok. En iyisi, işi yarına bırakmak. Hadi sen geçikme de hemen atını sür...

Bill'in de aklı yatmıştı. Maskesini çıkarıp cebine soktu. Tabancaları arabacıya uzattı.

— Ben gelinceye kadar bunları muhafaza et, diye işaretle anlattı ve atını çevirip kasabanın yolunu tuttu...

Ben de attan inerek ihtiyarın yanına gittim...

Çeviren : ALPLÂÇİN

Samimiyet

Meşhur Fransız aktörü Michel Baron, kadınlardan çok rağbet görürdü. Sevgilileri arasında bir de Düşes vardı. Fakat Düşes, mevkii icabı bu rabıtasını başkalarına duyurmaktan utanıyordu. Onun için Baron'a evine gündüzün gelmesini sıkı sıkı tenbih etmişti. Fakat şımarık çapkın, bir gün, öğleden sonra konağa damlayınca salonda Düşesi birçok kadın ahbaplariyle çevrili buldu. Düşes bu tepeden inme ziyarete fena halde içerliyerek Baron'a çıkıştı:

— Burada işiniz ne mösyö?

Böyle bir yabancı muameleşi görmekten fena halde şaşıran ve alınan aktör ne diyeceğini bilemedi:

— Şey, dün gece yatağınızda gömleğimi unutmuşum da onu almaya geldimdi.

- Mevcut ve bundan sonra açılacak bütün TASARRUF HESAPLARI'na,
- 1 - 8 - 1960 tarihinden itibaren en yüksek faiz veren,
- Parayı en emniyetle saklayan,
- Para alıp verirken her çeşit kolaylığı gösteren,
- Vadeli Hesaplar'ımızın faizlerini aydan aya ödeyen

BANKA

EMNİYET SANDIĞI

NEMRUT AMCA

LEVEND'Lİ : Bir okuyucumuz, Bayan Şirin Yazman soruyor: (Karikatürist Bedri Koraman'ın çizdiği karikatürlerin hepsindeki kızın tipi aynı. Tek tip ekmek gibi «tek tip kız» da neyin nesi oluyor?)

★ **Bunun sebebi gayet basit. Bizim Bedri çok mahcup, çok çekingen bir gençtir. Öyle kadınla, kızla pek ilişiği yoktur. Hayalinde bir kız tipi yaratmış, işte onu çizip duruyor.**

SİNOP'TAN : A. Bereket imzası ile mektup gönderen bir okuyucu, (Düşüklerden çoğunun bin türlü rezaleti meydana çıktı. Bunların, kendi ailelerine ne kadar iğrenç yollardan ihanet ettikleri de anlaşıldı. Hepsinin hayatında başka başka kadınlar varmış. Bu gerçeği öğrenen karıları acaba neden boşanmak için teşebbüse girişmezler?) diyor.

★ **Çok özel bir sual soruyorsunuz ama, gene de sizi cevapsız bırakmak istemeyiz. Biz şöyle düşündük: Düşüklerin eşleri, kendilerine ihanet eden kocaları ile ödeşmek için belki de başka bir yol bulmuşlardır. Daha külfetsiz, rahat, hattâ keyifli bir yol.**

TEŞVİKİYE'DEN : Zeyyad Ö. imzası ile mektup gönderen bir okuyucumuz merak etmiş: (Düşük Meclis başkanı Koraltan acaba kaç yaşındadır?)

★ **Bildiğiniz gibi, herkesin bir takvim yaşı, bir de akıl yaşı vardır. Koraltan, kendisine körpe mürebbiyeler tuttuğuna göre, en azından ikinci çocukluk devrini yaşıyordu. Yâni 60 ın çok üstündedir.**

Akıl yaşına gelince, Koraltan ve akıl kelimeleri yanyana biraz tuhaf düşmüyor mu?..

ARNAVUTKÖY'DEN : M. Erciş imzası ile mektup gönderen bir bayan okuyucu, Amerikan kız kolejinde öğrenci olduğunu yazıyor ve şu sualleri soruyor:

1 — Türkiye'nin en hızlı adamı kimdir?

2 — Mizahın faydası nedir?

3 — Uyuşturucu maddeler ticaretine benziyen fakat halen serbestçe yapılan bir iş var mıdır?

★ **Okuyucumuzun sualleri çok ilgi çekici. Biz de cevaplarımızın aynı ölçüde ilgi çekici olmasına gayret ettik:**

1 — Sualiniz biraz kapalı. Atletizm alanında soruyorsanız bilmiyoruz. Yoook, aklımıza gelen manada soruyorsanız, Refik Koraltan'dan başlıyarak düşüklerin çoğunu sayabiliriz.

2 — Mizahın bizce faydası «düşündürerek gülmeyi» öğretmesidir. Fakat mizaha bir takım yakışık almaz hareketler sokup, kat, otomobil, yüklü banka hesabı gibi faydalar sağlıyanlar da mevcuttur.

3 — Uyuşturucu maddeler ticaretine benzeyip, çok mahdut kimseler tarafından serbestçe yapılan bir iş vardır: Malûm bazı gazetelerde yayınlanan geri fikirli makaleler...

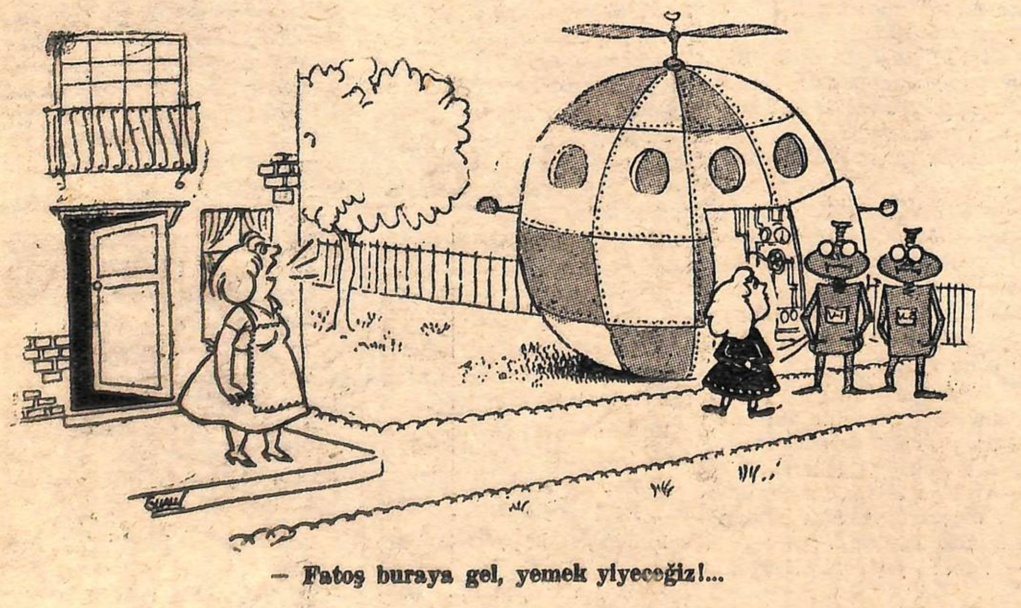

— **Fatoş buraya gel, yemek yiyeceğiz!...**

bilmece

Hasan arkadaşlarıyla girdiği bir iddia üzerine, yüz tabak revani, altmış tabak pilav yiyip üstüne de on sekiz bardak ahududu şerbeti içti. Bu nasıl olur?

CEVAP

Hasanın bunu nasıl yaptığına ben de akıl erdiremedim. Aslında ben görmedim, bende arkadaşım Şevketin yalancısıyım.

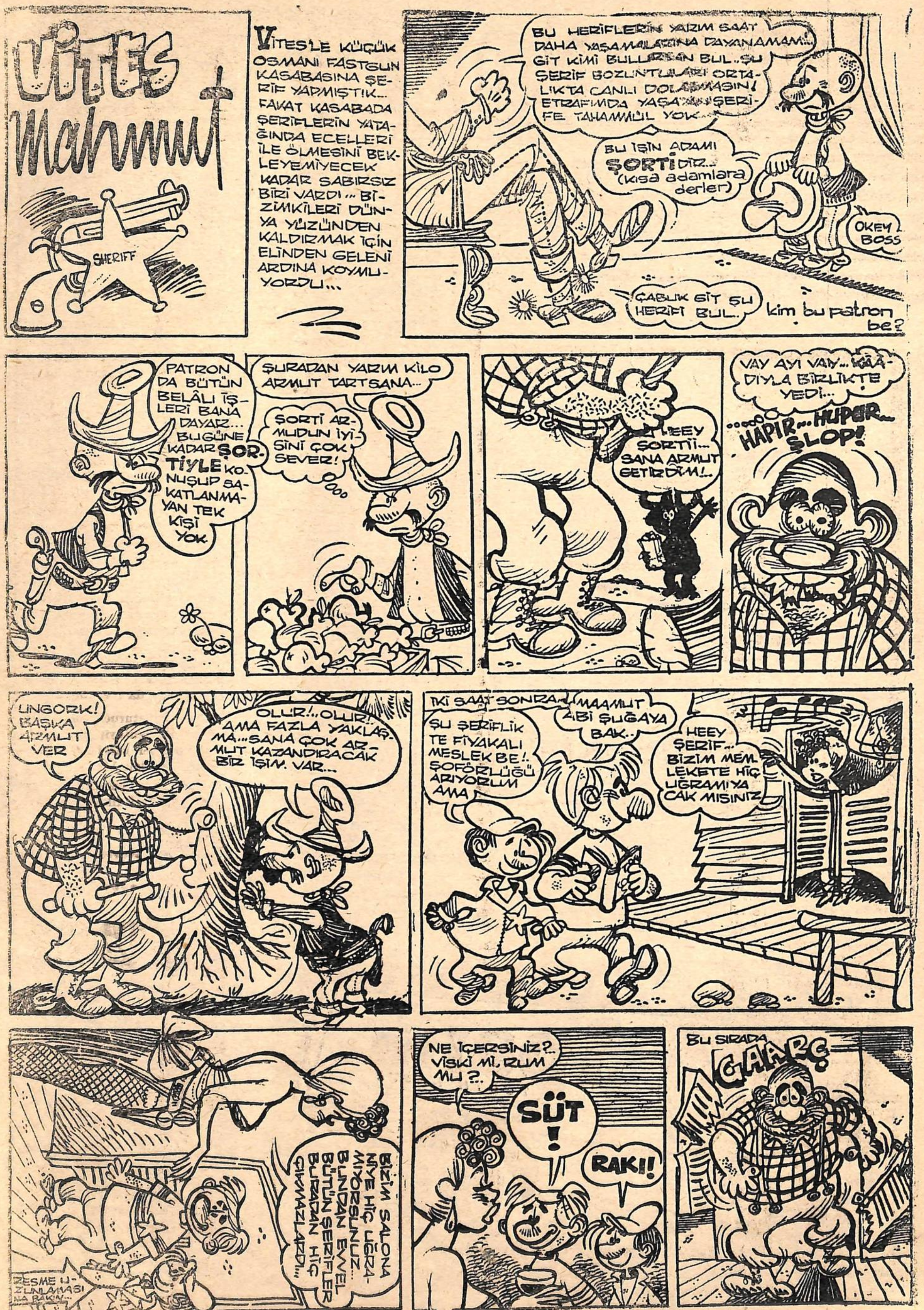
VITES Mahmut
SHERIFF
VITES'LE KÜÇÜK OSMANI FASTGUN KASABASINA ŞERİF YAPMIŞTIK... FAKAT KASABADA ŞERİFLERİN YATAĞINDA ECELLERİ İLE ÖLMESİNİ BEKLEYEMİYECEK KADAR SABIRSIZ BİRİ VARDI... BİZİMKİLERİ DÜNYA YÜZÜNDEN KALDIRMAK İÇİN ELİNDEN GELENİ ARDINA KOYMUYORDU...
BU HERİFLERİN YARIM SAAT DAHA YAŞAMALARINA DAYANAMAM!.. GİT KİMİ BULURSAN BUL..ŞU ŞERİF BOZUNTULARI ORTALIKTA CANLI DOLAŞMASIN! ETRAFIMDA YAŞAYAN ŞERİFE TAHAMMÜL YOK...
BU İŞİN ADAMI ŞORTİ DİR... (kısa adamlara derler)
OKEY BOSS
ÇABUK GİT ŞU HERİFİ BUL..
kim bu patron be?
PATRON DA BÜTÜN BELÂLI İŞLERİ BANA DAYAR... BUGÜNE KADAR ŞORTİYLE KONUŞUP SAKATLANMAYAN TEK KİŞİ YOK.
ŞURADAN YARIM KİLO ARMUT TARTSANA...
ŞORTİ ARMUDUN İYİSİNİ ÇOK SEVER!
HEEY ŞORTİİ... SANA ARMUT GETİRDİM!..
VAY AYI VAY... KÂĞIDIYLA BİRLİKTE YEDİ...
HAPIR... HUPER... ŞLOP!
UNGORK! BAŞKA ARMUT VER
OLUR!..OLUR! AMA FAZLA YAKLAŞMA...SANA ÇOK ARMUT KAZANDIRACAK BİR İŞİM VAR...
İKİ SAAT SONRA...
MAAMUT ABİ ŞUGAYA BAK..
ŞU ŞERİFLİKTE FİYAKALI MESLEK BE!.. ŞOFÖRLÜĞÜ ARIYORUM AMA
HEEY ŞERİF... BİZİM MEMLEKETE HİÇ UĞRAMIYACAK MISINIZ
BİZİM SALONA NİYE HİÇ UĞRAMIYORSUNUZ. BUNDAN EVVEL BÜTÜN ŞERİFLER BURADAN HİÇ ÇIKMAZLARDI...
ZESME UZUNLAMASINA BAKIN...
NE İÇERSİNİZ?.. VİSKİ Mİ, RUM MU?..
SÜT!
RAKI!
BU SIRADA
GAARÇ

YUM GÖZÜNÜ AÇ AĞZINI

gabriel chevallier'den • alpbaçin

— 13 —

Tafardel omuzlarını silkti:

— Oscar, bizim iktidar koltuğuna oturmamız için vasıtalık ediyor da, biz, Matmazel Jüdith'i koynuna alması için ne - den ona vasıtalık yapmıyalım?..

Piechut:

— Eh, dedi. Mademki böyle, benim de bir diyeceğim yok...

Bu esnada, Matmazel, Judith de çıkageldi. Takıp takıştırmış, en süslü püslü entarisini giy - mişti. Gözünde koyu renk camlı gözlükler vardı.

Piechut ile Tafardel'in yanı - na sokuldu. Durumdan hiç de sıkılmış görünmüyordu. Cilveli civeli:

— Merhaba, dedi. Siz de şenliği seyre mi geldiniz?

Piechut ile Tafardel birbirlerine baktılar.

Tafardel, bir köşedeki bankı işaret ederek:

— Buyrun oturun. Mahkeme salonundaki şenliği başka bir yere taşımak kararını verdik. Nikâh salonuna... Mösyö Piec - hut, durumu açıklar mısınız lütfen?..

Piechut'dan cevap çıkmadı. Tafardel:

— Mösyö Piechut, dedi.

Piechut dalgaya düşmüş; banka yayılıp sereserpe oturan Matmazel Judith'in bacaklarını dikizliyordu.

Matmazel Jüdith'in bacakları da bacaktı hani... Zaten kısa olan eteği, dizkapaklarından çok yukarılara kadar sıyrılmıştı. Aradan, vişne çürüğü rengi jartiyeri ve çorabının bitim yerinde süt gibi beyaz teni görünüyordu...

Öyle ki, mahkeme koridorunda, o kanapenin karşısında eşi emsali görülmemiş bir kalabalık kümeleşti.

Beraberindeki jandarmaların da aynı manzaraya dalmasından faydalanan elleri kelepçeli bir yankesici, kalabalığın arasına karışıp tüyecekti ama, genç kadının bacaklarını görünce kaçamadı. Olduğu yerde dikilip kaldı.

Bir mübaşir:

— Janet ile Hipolite'den olma... diye bağırdı. Fakat arkasını getiremedi.

Mahkeme salonundaki yargıç, sabırsızlıkla bekliyordu. Böylece bir hayli bekledi. Sonunda dayanamıyarak kapının önüne fırladı.

— Bağırsana be adam! Janet ile Hipolite'den olma kim?

Öte yanda, Piechut neden sonra kendini toparlıyabilmişti. Genç kadına:

— Şey... dedi. Biz düşündük ki... Gazetenin, partinin, Fransa'nın selâmeti sizin kabul etmenize bağlıdır.

Matmazel Jüdith, gözlüğünü çıkardı. Gözlerini iri iri açarak sordu:

— Neyi kabul edecek mişim?

— Şeyi... Bu işi daha düzenli bir şekilde yapmayı... Hani, Mösyö Oscar ile olan işi canım...

— Yani nasıl?

Piechut ellerini oğuştura oğuştura cevap verdi:

— Size bir ev tutarız. Dayayıp döşeriz. O zaman, kimsenin söyliyecek lâfı olmaz. Ahlâk zabıtası memurları da kapıya dayanıp, mühürlemeye falân kalkışamazlar...

Matmazel Jüdith kaşlarını çattı. Bacağını hışımla indirdi. Bu sefer [illegible] pozu verdi.

— Teessüf ederim, dedi. Beni ne sanıyorsunuz siz? Ev tuta - cak, dayayıp döşiyeceksiniz. Sonra da beni orada çalıştıracaksınız ha? Yazık, yazık... Ben de sizi şerefli bir gaye uğrunda çalışıyorsunuz sanıyordum.

Piechut gene kekelemeye başlamıştı. Güzel sekreterin şimdiki pozu daha perişan edici idi.

Dolgun, beyaz baldırları, yarı gölgede kalan ve görünüşü insanın kanını kaynatan mahrem bölgelere kadar açılmıştı.

— İsterseniz çalışırsınız canım, dedi. Orası sizin keyfinize kalmış bir şey...

Matmazel Jüdith gözlerini kırpıştırdı.

— Yani o ev bana ait mi olacak?

— Gayet tabiî...

— İçindeki eşyalar?

— Onlar da...

Genç kadın ayağa fırladı. Çıplak kollarını Piechut'nun boynuna doladı ve şapır şapır ya - naklarından öpmeye başladı.

— Oh, ne kadar iyisiniz? Sizin gibi bir patron bulunmaz doğrusu ...Emek ve masraflarınızın boşa gitmiyeceğinden emin olabilirsiniz. Tabiî, arada sırada siz de eve uğrıyacaksınız?

Tafardel, ortada bir yanlış anlama olduğunu farkederek söze karıştı:

— Galiba yanlış anladınız Matmazel Jüdith? Mösyö Piechut, ortadaki biçimsiz durumun kalkması için bir çare düşündü. Sizin, Mösyö Oscar ile evlenmenizi arzu ediyoruz. Bir eviniz olacak, içini dayayıp döşemek de bize ait...

Matmazel Jüdith'in kolları, Piechut'nun boynundan çözüldü. Dudaklarını büktü.

— Oscar'la evlenmek mi? Polis memurlarının karşısında nasıl titrediğini görmediniz... Öyle bir adamla, kırk yıl erkeksiz kalsam evlenmem...

Piechut:

— İyi ama, şey... dedi. Hani onunla gazetede...

Genç kadın gülerek cevap verdi:

— Sorduğunuz şeye bakın canım.. Böyle şeyler önceden bilinmez ki... Kalıbına kıyafetine bakarak, ben de onu erkek sanmıştım.

Tafardel uzun uzun konuştu. Piechut'nun ağzından bir çok şey vaad etti. Sonunda Matmazel Jüdith'i kandırmayı başardı.

Sonra koşarcasına mahkeme salonuna girdiler. Buradaki iş fazla uzadı. Meselenin izdivaçla sonuçlanacağı bildirildiği zaman, dava kendiliğinden düş - müştü.

Yargıç, müstakbel evlileri tebrik etti.

Piechut, şimdiden hesaplar yapmaya başlamıştı. Tutulacak ev, dayanıp döşenmesi, nikâh ve düğün masrafları bir hayli para tutacaktı.

Adliyeden çıkınca, Tafardel, Oscar'a döndü:

— Sen, müstakbel eşinle birlikte hemen ev aramaya başla...

Oscar, Piechut'ya:

— Eh, dedi. Şu halde biraz para lazım olacak patron...

(Devamı var)

ÜLKE

★

BEKLEDİĞİNİZ

D E R G İ

★

ÜLKE

TALİH YOLUNDA...

YAPI ve KREDİ BANKASI

Menderes geceleri beyaz bir atla İstanbulda dolaşıyormuş!..
– Suzan bak nonoşun geldi !....